*Adjektivo (G). Vorto esprimanta la kvaliton, k ĝenerale rilatanta kun substantivo : en esperanio la ~o havas la finaĵon a; la ~o povas esti aŭ epitela aŭ predikata.

adjunktoz. Helpanta oficisto : $\sim o de$ urbestro, de direktoro.

Adjutanto. Oficiro, kiu komunikas al la subuloj la ordonojn de generalo.

*Administri (tr). Prizorgi la funkciadon de publika aŭ grava privata organizo: ~i societon, distrikton, ministrejon. ~antaro. Grupo de personoj, kiuj ~as ion. ~ejo. Loko en kiu sidas administrantaro.

Administracio. 1 Administrantaro. 2 Administrejo.

*Admiri (tr). Esti ravita per ia beleco aŭ supereco : ~i pejzaĝon, virinon, statuon, muzikon, heroaĵon, virton ; stultulo trovas ĉiam pli grandan stultulon, kiu lin ~as.

Admiralo. Estro de milita ŝiparo.

Admiralitato. 1 Admiralaro. 2 Admiralejo. 3 Admiraloficejo.

admitanco <. Grandeco inversa de l'impedanco de elektra cirkvito.

*Admoni (tr). 1 Instigi, kuraĝigi per parolo al ia ago aŭ devo : la instruisto ~is la lernantojn al diligenteceZ; ~i la popolojn al paco; la policano ~is la popolamason disiriB; mi ~as vin sekvi tiun ekzemplon; per lerla ~o (reklamo) alfluas la monoZ; oni pli facile donas ~on ol mononZ. Kp rekomendi. Vd kvalito. 2 Inviti iun per parolo, ke ii ne faru ion, severe mallaŭdi, riproĉi: la instruisto ~is la lernantojn pro ilia maldiligenteco; de~i iun de ioZ (malkonsili ion al iu). (Kp averti.) Re~o. Kvina libro de la hebrea Leĝo, kie Dio denove ~as la Izraelidojn al sia servo.

Adopti (tr). 1 Alpreni, per oficiala, laŭleĝa akto, iun kiel sian propran filon aŭ filinon. 2 (f) Alproprigi al si: ~i opinion, metodon, konduton, manieron, linguon, kostumon, modon.

*Adori (tr). 1 Respektegi k honoregi kiel dion: la hebreoj ~is en la dezerto oran bovidon; vivanton ni malhonoras, mortinton ni ~as². 2 Amegi: ~i virinon, poezionB; ĉiu abomenaĵo havas sian ~antonZ.

Adreso. 1 Preciza loko, kie iu loĝas. 2 Surskribo sur leterkoverto aŭ pakaĵo, montranta la nomon de iu k la precizan lokon, kie li loĝas: (I) ili esprimis sub mia

o sian favoron por la afero Esp-oZ.

ol. (tr) 1 Skribi adreson sur letero, pakaĵo. 2 Sendi ion al la loĝeĵo de iu. 3 Direkti parolon al iu : oi al iu sian dankonZ. Kp sin direkti, turni. oantoZ. Tiu kiu adresas. oatoZ, oulo. Tiu, kies nomon surhavas la letero aŭ pakaĵo.

adstringaz F. Havanta la econ kuntiri la histojn, kiujn ĝi tuŝas : aluno estas ~a substanco.

*Adulti (ntr). Peki kontraŭ la geedzeca fideleco. Sang~o. Seksrilatoj inter proksimaj samfamilianoj.

Advento. La kvar semajnoj antaŭ Kristnasko.

*Adverbo (G). Nevariebla vorto esprimanta lokon, tempon aŭ manieron: tie, neniam, tiel, ankaŭ, varme, sencele.

Advokato. 1 Persono oficiale rajtigita por defendi en juĝejo la interesojn de procesanto aŭ akuzato. 2 (f) Porparolanto: estu mia ~o antaŭ mia edzinoB.

adzo . Speco de hakilo uzata de ĉarpentistoj k barelistoj.

*Aero. Spirebla nesimpla gaso, kiu ĉirkaŭas la teron: preni iom da freŝa ~oz. ~a. 1 Konsistanta el aero: ~aa veziketoB; (1) gloramo havas esencon ~an kaj senfundamentanZ; konstrui ~ajn kastelojnZ (revi pri himeraj profitoj). (Kp venta, senbaza, malfirma. Vd Pernoi 3.) 2 Estanta en la aero: kelkaj vegetaĵoj havas ~ajn radikojn. ~uml. (tr) Pasigi aerondon tra io, por forigi malbonajn haladzojn; ventoli: oni zorge ~umu la dormoĉambrojn ĉiun malenon. ~ŝtono. Aerolito.

aerobia 65. Vivanta en aero.

Aerolito. Ŝtono falinta sur teron el la etera spaco.

aerometro² (Sc). Instrumento por mezuri la densecon de gasoj.

aeronaŭtoz. Tiu, kiu veturas en aerostato.

aeronaŭtikoz. Scienco pri aerveturado.